

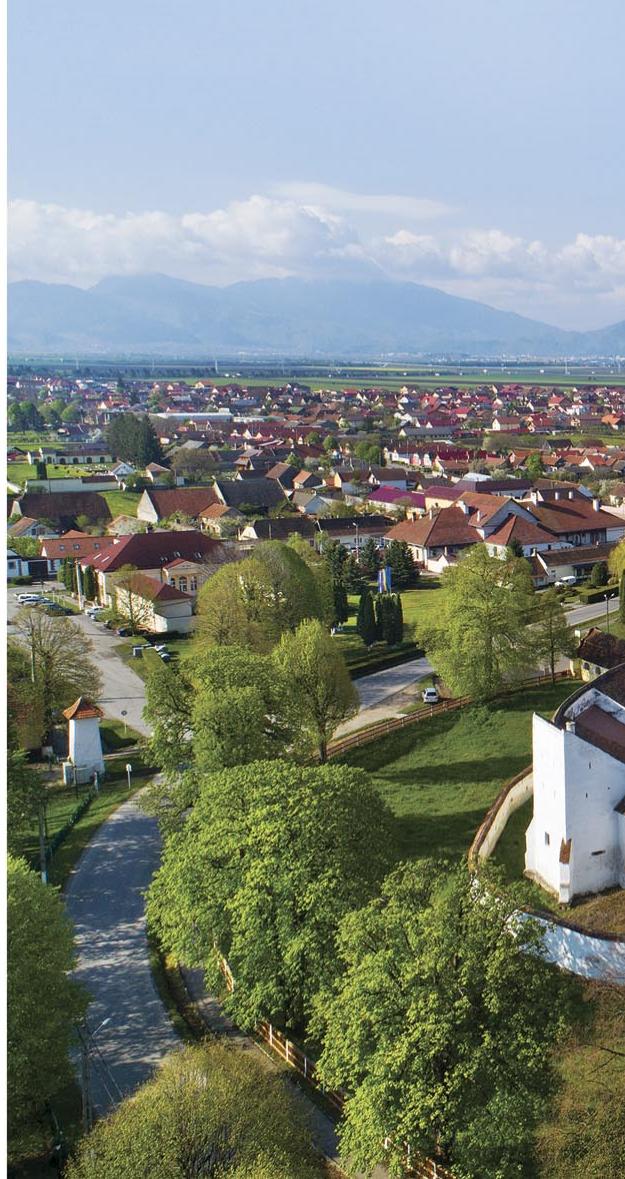
Hărman / Honigberg (p. 6-13)

• În anul 1240, când a fost preluată de către călugării cistercieni de la Cârța, bazilica romanică cu trei nave era în construcție, din această etapă păstrându-se majoritatea elementelor de construcție. Interiorul bisericii conservă pe lângă elementele cisterciene cum ar fi ferestrele cu patru lobii triforați de deasupra celor în arc frânt și elemente din diverse alte perioade.

Fortificația bisericii a fost ridicată în secolul al XV-lea, fiind formată dintr-un triplu cordon de curtine concentrice. Zidul exterior, mai scund, cu înălțimea de 4,5 metri, apără baza incintei și stabiliea limita sănțului cu apă care înconjură cetatea. Al treilea cordon de curtine care înconjură sănțul cu apă nu se mai păstrează. Zidul interior, înalt de 12 metri era prevăzut cu șapte turnuri și drum de strajă. În fața intrării se afla o barbacană prevăzută cu 2 herse. Incinta fortificației cuprinde locuințe tip fagure, adosate la zidul de incintă, folosite ca adăpost în caz de pericol, de întreaga comunitate a satului.

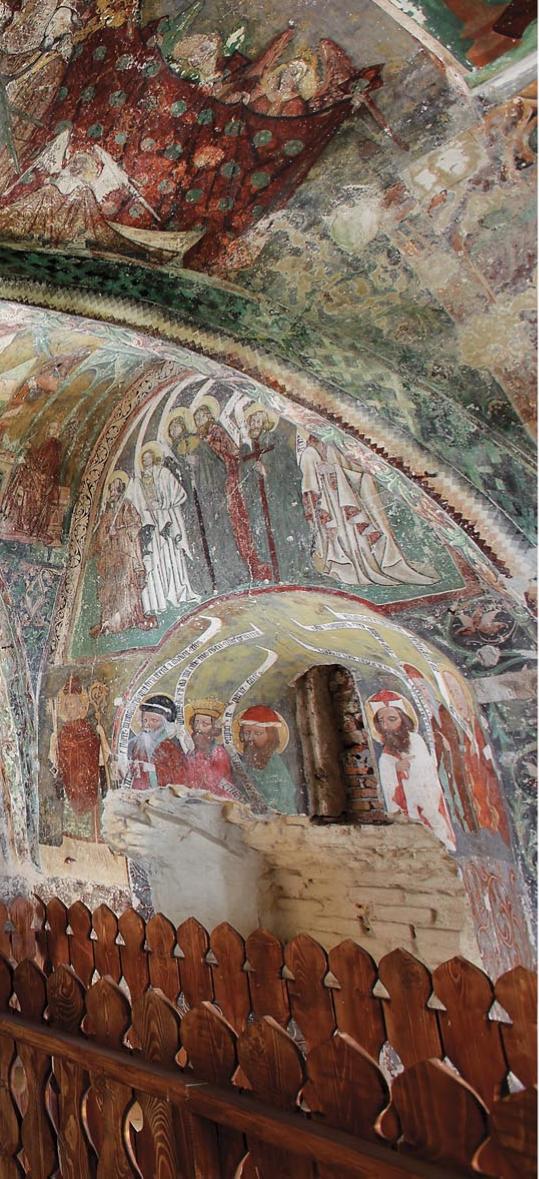
Capela din turnul de est, renovată în secolul al XV-lea, păstrează o parte din frumoasa pictură murală.

Pitorescul exteriorului bisericii îl constituie cămările de provizii ridicate deasupra colateralelor și scările lor mobile.

Pictura din capela turnului de est / Wandmalerei aus der Kapelle im östlichen Turm / The painting from the eastern tower's chapel

then the other two, measuring 4.5 meters of height, was conceived to defend the base of the enclosure and set limits of the moat that surrounded the fortress. The third line of curtain walls that surrounded the moat has not been preserved. The 12-meter high inner wall had seven towers and a sentry walk. In front of the gate there was a barbican equipped with two portcullises. The enclosure of the fortification comprised honeycomb-structured dwellings built against the enclosure wall and used as shelter by the entire community of the village in case of danger.

The chapel in the western tower, renovated during the 15th century, still preserves a part of a beautiful mural painting.

The picturesque character of the exterior of the church is given by pantries that were built above the lateral buildings and their ladders.

Detaliu pictură Altar / Detail Altarbild / Detail of altar painting

erected between the 15th and the 17th centuries. Inside, the honeycomb-like dwellings built against the enclosure wall served for shelter for the entire community during sieges and as warehouses at times of peace. The most feared piece of warfare was called „the Organ of death” and it consisted of several firearms that shot simultaneously.

Consecrated to the Holy Cross, the church has a Latin cross on top of the steeple and it has several characteristics of both the early and the late Gothic, but there are also some easily recognizable Renaissance and Baroque elements.

One of the most valuable pieces of the church is the polyptych altarpiece, which dates from 1450 and whose paintings are believed to be the work of the Viennese artist Erhardus.

It is the best preserved peasant fortification in Europe. Therefore, in 1999, it was declared a UNESCO monument.

Brașov - Cetățuia de pe Straja (p.28-31)

▪ *Cetățuia de pe Straja*, sau Dealul Cetății cum este numit astăzi, a fost un important punct de apărare situat în afara cetății Brașovului. La începutul secolului al XV-lea, exista aici doar un turn de veghe, la care s-a adăugat în 1524 un bastion de lemn cu patru turnuri, distrus în 1529 de armata lui Petru Rareș. În locul lui au fost înălțate un sfert de veac mai târziu, ziduri de piatră și au fost săpate sanctuari. În anul 1630, cetatea se întărește cu cele patru bastioane de la colțuri. În secolul al XVII-lea pe măsura pierderii din importanță, va sluij ca depozit și mai târziu drept Cazarmă a plăieșilor. Din secolul al XVIII-lea până în 1954 a servit drept închisoare, apoi ca depozit pentru Arhivele Statului până în 1975. Din 1981, după restaurare, devine complex turistic cu specific medieval.

▪ *Die Burg auf dem Schlossberg war ein bedeutender Verteidigungspunkt außerhalb der Kronstädter Festung. Anfang des XV. Jahrhunderts gab es hier bloß einen Wachturm, an den 1524 eine Bastei aus Holz mit vier Türmen gebaut wurde, die 1529 von der Armee des Petru Rareș zerstört wurde. An ihrer Stelle wurden ein Viertel Jahrhundert später Steinmauern gebaut und Gräben ausgehoben. Im Jahr 1625 wurde die Burg fast ganz erneuert. 1627 wurde der 81 m tiefe Brunnen im Innenhof gegraben. Im Jahr 1630 wurde die Burg durch die vier Basteien an den Ecken verstärkt. Im XVII. Jahrhundert verlor sie an Bedeutung und diente als Lager und später als Kaserne für Grenzsoldaten. Vom XVIII. Jahrhundert bis 1954 war sie Gefängnis und dann Depot des Staatsarchivs bis 1975. Seit 1981, nach einer umfassenden Restaurierung, wird sie für Tourismus genutzt.*

Die Törzburg (p. 32-39)

▪ Eine Urkunde des Königs Ludwig I. Von Ungarn (1342-1382) ausgestellt am 19. November 1377 in Zvolen bestätigt den Sachsen aus dem Kronstädter Stuhl das Recht, auf eigene Kosten und mit eigenen Meistern in Bran eine neue Burg aus Stein zu bauen. Im Jahr 1395 benutzte Sigismund von Luxemburg, deutscher Kaiser und König Ungarns die Törzburg als Stützpunkt für einen Einfall in die Walachei um dort Vlad den Usurpator zu besiegen, der ein Rivale Mircea des Alten, seines Vasalls, war. 1407 überträgt Sigismund die Herrschaft über die Törzburg Mircea und diese bleibt unter der Hoheit der Walachei bis zum Jahr 1419. Im Jahr 1498 wird die Burg dem Kronstädter Stuhl vermietet.

Im Jahr 1920 schenkt der Stadtrat von Kronstadt die Törzburg der Königin Maria, die sie ihrer Lieblingstochter, der Fürstin Ileana vererbte. Am 1. Juni 2009 kommt die Törzburg endgültig in den Besitz der Erben (Erzherzog Dominic, Erzherzogin Maria Magdalena und Erzherzogin Elisabeta).

Bran Castle (p. 32-39)

▪ A document issued by King Louis I of Hungary (1342-1382) on November 19, 1377 in Zvolen, confirms the Saxons of Brasov the right to raise, at their expense and with their workers, a new stone castle in Bran. In 1395 Sigismund of Luxemburg, German emperor and king of Hungary, used Bran Castle as a base for a foray into Wallachia to chase away Vlad the Usurper, a rival of Prince Mircea cel Batran, who was his vassal. In 1407, Sigismund granted Mircea the Bran castle, and it remained under the Wallachian authority until 1419. In 1498 the castle was rented to Brasov Seat. In 1920 Brasov City Council donated the castle to Queen Marie, who left it as legacy to her favourite daughter, Princess Ileana. On June 1, 2009, the castle entered in possession of the heirs (Archduke Dominic, Archduchess Maria Magdalena and Archduchess Elizabeth).

Sufrageria / das Wohnzimmer / The Living room

Rupea citadel

▪ **This** is one of the oldest archaeological vestiges on the territory of Romania, first human settlements dating from the Palaeolithic and the early Neolithic age (550-3500 B.C.)

The first documentary mention is from 1324, when Saxons, rebelled against King Charles Robert of Anjou, took refuge inside the Castrum Kuhholm citadel. Erected on the Cohalm Hill and lying strategically at crossroads that linked Transylvania, Moldova and Wallachia, the citadel served as a fortification and place of refuge for people from surrounding villages. Curtain walls form four different enclosures, being reinforced here and there with several polygonal towers, the circulation inside being controlled by several interior gates dividing the fortified complex. The main enclosure has a redit (a fortified tower used as the last place of refuge) and a chapel.

Until 1621 the citadel was heavily populated, but as a result of the political security offered by the Habsburg army, the citadel was gradually abandoned. Between 2010 and 2012 the citadel made the object of a restoration program and it was reopened to the public in 2013.

Vedere aeriană și vedere din interiorul cetății spre orașul Rupea / Luftaufnahme und Aussicht aus der Burg der Stadt Reps zu / Aerial view and view of Rupea Town from inside the citadel

Viscri / Deutschweisskirch (p. 50-55)

▪ **Retras** de la drumul principal ce leagă Brașovul de Sighișoara, satul Viscri adăpostește o biserică fortificată săsescă care face parte din cele 6 biserici fortificate înscrise în Patrimoniul Mondial UNESCO.

Biserica din Viscri este una dintre puținele biserici-sală românești ale secolului al XIII-lea. Ea păstrează vechiul altar romanic în interiorul căruia se află un capitel cu ciubuc, singurul exemplar de acest fel din Transilvania. În primul sfert al secolului al XVI-lea biserica a fost fortificată, o parte a turnurilor fiind ridicate în secolul al XVII-lea. În perioada gotică timpurie i s-a adăugat un cor neregulat și un turn în partea vestică. Ansamblul cuprinde două centuri de ziduri de apărare și 4 turnuri. Intrarea se face prin latura de sud-est, turnul de poartă având 4 niveluri.

Astăzi, în interiorul cetății există un muzeu care are ca scop valorificarea tradițiilor și viața rurală a sașilor din Transilvania.

▪ **Abgelegen** vom Hauptweg welcher Kronstadt mit Schässburg verbindet, hat das Dorf Deutschweisskirch eine sächsische Kirchenburg, welche von den 6 Kirchenburgen, welche als UNESCO - Weltkulturerbe gelten.

Die Kirche aus Deutschweisskirch ist eine der wenigen romanischen Saalkirchen des XIII. Jh. Hier befindet sich ein romanischer Altar in welchem sich eine Säule mit Verzierungen, als einziges Exemplar in Siebenbürgen, befindet. Im ersten Viertel des XVI. Jh. wurde die Kirche verstärkt, einige Türme stammen aus dem XVII. Jh. In der frühgotischen Zeitspanne kam der Chorraum dazu und der Westturm. Zu der Burg gehören 2 Reihen von Wehrmauern und vier Türme. Der Eingang befindet sich auf der südöstlichen Seite. Der Eingangsturm hat 4 Etagen.

Heute beherbergt die Burg ein Museum, welches die Traditionen und das Leben der siebenbürger Sachsen beschreibt.

Interiorul bisericii - tribuna, Altarul și orga / Kircheninnenraum-Tribüne, Altar und Orgel / Interior of the church - the Tribune, the altar and the pipe organ

1703 anno per conuenientiam Capituli parochialis nunc Gen: Altarum
1000 Arca admodum dilatata et levigata

Nach dem Willen
Gott sei Dank

Dârjiu / Dersch (p. 72-77)

▪ **Biserica unitariană fortificată din Dârjiu** a fost construită la sfârșitul secolului al XIII-lea în stil romanic după model saxon, fiind extinsă la începutul secolului al XV-lea și fortificată în secolul al XVI-lea. Biserica a dobândit forma actuală în secolul al XV-lea, cu ocazia extinderii în stil Gotic.

Ea reprezintă una dintre cele cele mai importante biserici fortificate secuiești fiind prezentă în toate referințele unor astfel de monumente din Transilvania datorită picturilor murale din interior dar și arhitecturii fortificațiilor. De mare valoare sunt frescele care reprezintă legenda Sfântului Ladislau în care apare și imaginea unui războinic migrator cuman - legendă care se referă la bătălia de la Chiraleș din 1064.

Picturile au fost acoperite cu ocazia Reformei și au fost redescoperite în secolul al XIX-lea.

▪ **Die unitarische Kirchenburg** in Dersch wurde nach saxonischem Modell Ende des XIII. ten Jh. in romantischem Stil gebaut, wurde Anfang des XV. ten Jh. erweitert, und verstärkt im XVI. ten Jh. Die Kirche bekommt ihre heutige Form im XV. ten Jh. durch ihre Erweiterung im gotischen Stil.

Sie ist eine der wichtigsten szeklerischen Kirchenburgen, mit für in Siebenbürgen befindlichen Denkmal Kennzeichen, die inneren Wandmalereien aber auch die Architektur der Festungen. Sehr wertvoll sind die Fresken, welche die Legende des Heiligen Ladislau darstellen, in dem auch das Bild eines Kriegers erscheint. Die Legende bezieht sich auf die Schlacht von Chiraleș im Jahr 1064.

Die Wandmalereien wurden zur Zeit der Reformation verdeckt und im XIX. ten Jh wieder freigelegt.

▪ **The fortified Unitarian church in Dârjiu** was built during the late 13th century in Romanesque Saxon style and was later extended at the beginning of the 15th century and fortified during the 16th. The church acquired its current shape during the 15th century, when Gothic style extensions were added to it.

It represents one of the most important Szekler fortified churches. It is mentioned in all references of such monuments in Transylvania owing to its interior mural paintings, but also to the architecture of its fortification. It has some extremely valuable frescoes that depict the legend of Saint Ladislaus in which there is also the image of a migratory Cuman warrior – a legend that refers to the battle of Chiraleş in 1064.

Paintings were covered during the Reformation and then uncovered again during the 19th century.

*Detalii pictură murală /
Detail Wandmalerei /
Details of mural painting*

Dârlos / Durles (p. 114-119)

▪ **Biserica fortificată din Dârlos** a fost ridicată în prima jumătate a secolului al XV-lea în stil gotic, cu o singură navă și cor cu două travee sprijinite pe contraforți. În interior și pe fațadele bisericii sunt picturi care datează de la începutul secolului al XVI-lea. Pereții sunt încastrați cu fragmente ale unor stele funerare romane. Fortificația este astăzi cu totul dispărută, dar o gravură din secolul al XIX-lea înfățișează biserica înconjurată de un zid de apărare. Un element rar întâlnit în Transilvania, este existența unei picturi exterioare de mari dimensiuni, aflată în partea din spate a bisericii, care o înfățișează pe Fecioara Maria cu Pruncul în brațe, alături de teme din patimile lui Iisus și Sfântul Cristofor, pictate înainte de 1544.

▪ **Die Kirchenburg in Durles** wurde in der ersten Hälfte des XVten Jh in gotischem Stil, mit einem einzigen Kirchenschiff und Chor mit zwei Balken auf Strebebölkern gestützt, erbaut. Im Innern der Kirche und auf der Fassade sind Malereien datierend von Anfang des XVIten Jh. Die Wände sind mit Fragmenten von Begräbnissternen eingebettet. Die Kirchenfestung ist heute nicht mehr zu sehen. In einer Gravur aus dem XIXten Jh. ist die Kirche mit einer Wehrmauer zu sehen. Ein selten angetroffenes Element in Siebenbürgen ist das grosse Gemälde, auf der äusseren Rückwand der Kirche, dargestellt durch die Jungfrau Maria mit dem Jesuskind auf dem Arm, nebst Szenen aus der Leidensgeschichte und der Hl. Christopher, alles vor 1544 gemalt.

*Detalii pictură murală /
Fresco- Detail /
Details of mural painting*

Cârța / Kerz (p. 156-161)

Abația Cârța a fost un așezământ monahal cistercian din Tara Făgărășului, înființat în 1202 ca filială a Abației Igris și a deținut un rol major în istoria politică, economică și culturală a Transilvaniei medievale. Ordinul cistercian a apărut ca reacție la viață opulentă și plină de lux - care contravenea preceptelor Scripturii - a călugărilor din ordinul benedictinilor. În urma invaziei tătare din 1241, biserică va fi reconstruită în anul 1250 în stil gotic burgund, stil care folosea încă tehnici de construcție specifice perioadei române. Este prima construcție gotică din Transilvania. Biserica din Cârța a fost folosită ca model la construcția Bisericii Sf. Bartolomeu din Brașov, la Prejmer, Hărman, Sânpetru și Feldioara.

Luptele cu turci, decăderea ordinului cistercian, ordinul Regelui Matei Corvin de desființare a mănăstirii la data de 27 februarie 1474 și transferarea bunurilor ei Bisericii Prepozituirii din Sibiu au dus la ruinarea acesteia. Astăzi mai sunt vizibile doar corul și absida fostei bazilici.

